

POSTANOWIENIE

Dnia 24 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Danuta Silska

Sędziowie: SSO Marcin Miczke (spr.)

SSO Anna Kulczewska - Garcia

po rozpoznaniu w dniu 24 czerwca 2014 r. w Poznaniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela (...) Bank SA w W.

przy uczestnictwie dłużników K. W. i W. W.

o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu

na skutek zażalenia wierzyciela

na postanowienie Sądu Rejonowego w Złotowie

z 20 lutego 2014 r.

sygn. akt VII Co 1911/13

postanawia

oddalić zażalenie.

/-/M. Miczke/-/D. Silska/-/A. Kulczewska - Garcia

UZASADNIENIE

(...) Bank SA w W. wystąpił z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) z dnia 19 września 2013 roku w stwierdzającego wymagalne zadłużenie dłużników W. W. i K. W. z tytułu umowy kredytu.

Postanowieniem z 20 lutego 2014 roku Sąd Rejonowy w Pile oddalił wniosek i kosztami postępowania obciążył wnioskodawcę zakresie przez niego poniesionym.

Sąd Rejonowy powołał art. 97 ustęp 1 ustawy z 29 sierpnia 1990 roku prawo bankowe oraz art. 788 § 1 k.p.c. Uzasadniał, że dłużnicy W. W. i K. W. zawarli 28 września 2009 roku w z (...) Bank SA w K. umowę kredytu. Umowa tak jest czynnością bankową w rozumieniu art. 5 ust. 1 pkt 3 prawa bankowego. Roszczenie o zapłatę wyżej wskazanej kwoty zadłużenia wynika bezpośrednio z czynności bankowej. Bankowy tytuł egzekucyjny spełnia wymogi formalne wskazane w art. 96 ust. 2 prawa bankowego. Wierzyciel dołączył także do tytułu egzekucyjnego oświadczenie dłużników o poddaniu się egzekucji.

Sąd Rejonowy stwierdził, że wierzyciel zgodnie z art. 788 § 1 k.p.c. w nie wykazał przejścia uprawnienia z banku o nazwie (...) Bank SA w K. na swoją rzecz dokumentem urzędowym lub prywatnym z podpisem urzędowo poświadczonym.

Wnioskodawca dołączył do wniosku swój odpis pełny z rejestru przedsiębiorców KRS, z którego wynika, że 1 czerwca 2012 roku doszło do połączenia w trybie przepisów ustawy prawo bankowe oraz ustawy kodeks spółek handlowych banków G. N. B. S. z. G. B. S.w. W., wskutek czego nastąpiło przeniesienie całego majątku (...) Bank SA w W. jako banku przejmowanego na rzecz (...) Bank SA w W. jako banku przyjmującego, przy czym jednocześnie zmiana uległa firma połączonego banku na (...) Bank SA w W., w konsekwencji czego ten ostatni wstąpił z dniem połączenia we wszystkie prawa i obowiązki banku przejmowanego. Z dokumentu tego jednak nie wynika w żaden sposób przejście uprawnienia z banku G. B. S. w. K. z tytułu umowy kredytu zawartej w dłużnikami - na wnioskodawcę.

W związku z tym Sąd Rejonowy uznał, że wnioskodawca nie spełnił wymogów stawianych przepisem art. 788 w § 1 k.p.c. i wniosek oddalił, obciążając wnioskodawcę kosztami postępowania.

Zażalenie złożył wierzyciel. Zarzucił naruszenie prawa procesowego - art. 786 § (2) 1 k.p.c. (prawdopodobnie powinno być art. 786² § 1 kpc) w związku z art. 13 § 2 k.p.c. i w związku z art. 130 § 1 k.p.c. przez jego niezastosowanie i oddalenie wniosku, mimo nie wyczerpania procedury właściwej do uzupełnienia braków wniosku. W związku z powyższym wierzyciel wniósł o uchYLENIE zaskarżonych postanowień i orzeczenie w tym zakresie na nowo oraz orzeczenie o kosztach postępowania zażaleniowego według norm przepisanych, to jest zasądzenie na rzecz wierzyciela zwrotu uiszczonych opłaty sądowej i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym od Skarbu Państwa.

Wierzyciel uzasadniał, że złożył pełen odpis z (...) Bank SA z 3 kwietnia 2013 r. i wykazał następstwo o charakterze sukcesji uniwersalnej. Wierzyciel stwierdził, że nawet uznając za słuszny fakt, iż nie spełnił ustawowego wymogu nakładanego przez art. 786² § 1 k.p.c., postanowienie o oddaleniu wniosku było przedwczesne, gdyż Sąd nie wyczerpał trybu z art. 130 § 1 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c.

Skarżący stwierdził, że zarówno we wniosku, jak i w treści (...) opisane zostały okoliczności następstwa prawnego pod tytułem ogólnym wierzyciela po (...) Bank SA w K.. Dokument poświadczony został przez radcę prawnego występującego w sprawie. Zdaniem skarżącego Sąd Rejonowy winien w trybie art. 130 § 1 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c. wezwać wierzycieli do złożenia dokumentu wykazującego następstwo prawne pod tytułem ogólnym wierzyciela po (...) Banku SA w K.. Nadto wierzyciel stwierdził, że umieścił opis następstwa prawnego w treści wniosku i samego bankowego tytułu egzekucyjnego, tym samym wykazał przejście uprawnień. Wystarczy bowiem, że osnowa dokumentu tylko stwierdza fakt przejścia praw lub obowiązków.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie okazało się nieuzasadnione.

Sąd Okręgowy podziela ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd pierwszej instancji i przyjmuje za własne. Podziela także rozważania prawne tego Sądu.

Nie ma racji skarżący, że Sąd Rejonowy winien zastosować art. 130 § 1 w zw. z art. 13 § 2 kpc. Przepis art. 130 kpc jest po pierwsze domeną przewodniczącego, a nie sądu orzekającego. Po drugie służy do usuwania braków formalnych pozwu (wniosków w postępowaniach, w których na podstawie art. 13 § 2 kpc stosuje się go odpowiednio, w tym w postępowaniu egzekucyjnym). Niedołączenie do wniosku o nadanie (...) klauzuli wykonalności dokumentu wykazującego przejście uprawnienia z jednego banku na drugi nie stanowi braku formalnego wniosku.

Na ogół zgodnie przyjmuje się w doktrynie i orzecznictwie, że przez braki formalne, możliwe do usunięcia w trybie art. 130 par. 1 kpc, rozumie się wymagania ogólne pism procesowych określone w art. 126-129 i warunki ustanowione dla poszczególnych rodzajów pism (np. art. 187). Chodzi zatem o naruszenie warunków formalnych

pisma procesowego. Do nich należy brak oznaczenia sądu, do którego pismo miało być skierowane, niewskazanie imienia i nazwiska lub nazwy stron, ich przedstawicieli ustawowych lub pełnomocników, brak oznaczenia rodzaju pisma, brak wymienionych załączników lub brak podpisu. Pismo procesowe, będące pierwszym pismem w sprawie, może zawierać braki w odniesieniu do oznaczenia miejsca zamieszkania lub siedziby stron, ich przedstawicieli ustawowych i pełnomocników, a także przedmiotu sporu. Badanie dochowania warunków formalnych pisma procesowego w zakresie wynikającym z art. 126 § 3 obejmuje także badanie, czy dokument pełnomocnictwa został należycie sporządzony, a w szczególności, czy został podpisany przez mocodawcę i czy z jego treści wynika umocowanie do działania za mocodawcę w danej sprawie. Brak formalny pisma procesowego stanowi również niedołączenie do niego odpisów oraz odpisów dołączonych do załączników dla doręczenia ich uczestniczącym w sprawie osobom.

Niekiedy przepisy kpc przewidują wymóg złożenia wraz z pismem procesowym określonych dokumentów. Mogą one mieć na celu wykazanie zarówno okoliczności istotnych dla meritum sprawy, jak też kwestii procesowych związanych z biegiem postępowania. Wskazując na zróżnicowanie dokumentów i skutki ich nieprzedstawienia, w literaturze przedmiotu wyróżnia się dokumenty mające charakter dowodu wyłącznego, których nieprzedstawienie przesądza o negatywnym rozstrzygnięciu żądania (wniosku) zgłoszonego przez stronę (uczestnika postępowania). Jako przykład wskazuje się niezłożenie dokumentu wykazujące określone zdarzenie bądź przejście uprawnień czy obowiązków - art. 786 § 1 i art. 788 § 1). Zdarzenie, o którym stanowi art. 786 § 1, wierzyciel może udowodnić tylko przez dołączenie do wniosku dokumentów w tym przepisie wskazanych. Także wykazanie przejścia obowiązku lub uprawnienia (art. 788 § 1) nie może być skutecznie dokonane innymi - od wskazanych w tym przepisie - dokumentami lub dowodami. (tezy 3 i 7 T. Żyźnowski Komentarz do art.130 Kodeksu postępowania cywilnego LEX)

Sąd Najwyższy w uchwale z 24 października 2001 r. (III CZP 53/01 Prok.i Pr.-wkl. 2002/5/37, Wokanda 2002/3/3, Biul.SN 2001/10/8, M.Prawn. 2001/23/1149) wyjaśnił, że niedołączenie bankowego tytułu egzekucyjnego do wniosku o nadanie temu tytułowi klauzuli wykonalności nie jest brakiem formalnym wniosku w rozumieniu art. 130 § 1 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c. Sąd Najwyższy stwierdził, że przepisy kodeksu postępowania cywilnego nie określają warunków, jakim powinien odpowiadać wniosek o nadanie klauzuli wykonalności, jak również nie zawierają ogólnego wymogu dołączenia do takiego wniosku tytułu egzekucyjnego, któremu ma być nadana klauzula. Skoro zatem przepisy kodeksu postępowania cywilnego dotyczące postępowania klauzulowego nie regulują (poza wskazanym wyżej wyjątkiem z art. 784 k.p.c.) warunków, jakim powinien odpowiadać wniosek o nadanie klauzuli wykonalności, ani nie określają, jakie dokumenty mają być do niego dołączone, to zgodnie z art. 13 § 2 k.p.c., należy stosować w tym zakresie ogólne przepisy kodeksu postępowania cywilnego o pismach procesowych, w tym art. 125-130 k.p.c. oraz art. 187 k.p.c., dotyczący pozwu, jako pisma wszczynającego postępowanie w sprawie. Wniosek o nadanie klauzuli wykonalności, w tym także wniosek o nadanie takiej klauzuli bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, powinien zatem odpowiadać ogólnym warunkom określonym w art. 125, 126, 127 i 187 k.p.c. wymaganym dla pism procesowych, w tym pisma wszczynającego postępowanie. Żaden z powyższych przepisów nie zawiera wymogu załączenia do pisma jakiegokolwiek (poza pełnomocnictwem procesowym) dokumentu, nawet mającego decydujące znaczenie dla rozpoznania sprawy. Jedynie z postanowień art. 126 § 1 pkt 3 k.p.c. wynika, iż każde pismo procesowe powinno zawierać między innymi osnowę wniosku lub oświadczenia oraz dowody na poparcie przytoczonych okoliczności.

Brak dołączenia do wniosku o nadanie klauzuli wykonalności dokumentu udowadniającego przejście uprawnienia skutkuje oddaleniem wniosku.

Oświadczenie zawarte we wniosku oraz w treści (...) opisujące następstwo prawne (...) Bank SA w W. po (...) Banku SA w K. nie udowadnia przejścia uprawnienia. Są to bowiem dokumenty prywatne zawierające jedynie oświadczenie wierzyciela. Nie budzi wątpliwości, że wniosek o nadanie klauzuli wykonalności nie jest dokumentem urzędowym ani prywatnym z podpisem urzędowo poświadczonym. Natomiast (...) nie jest dokumentem urzędowym w rozumieniu art.95 ust.1 prawa bankowego, bo dłużnicy występowali jako konsumenci (Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 15 marca 2011 r. P 7/09 OTK-A 2011/2/12, Dz.U.2011/72/388 LEX 785598 i w konsekwencji zmiana prawa bankowego dokonana ustawą z 19 kwietnia 2013 r. Dz. U. 2013/777 - dodany do art.95 ust.1a). Nie jest też, co oczywiste, dokumentem prywatnym z podpisem urzędowo poświadczonym.

Dokumenty złożone przy zażaleniu należy uznać za spóźnione i jako zostają przez Sąd Okręgowy pominięte na podstawie art.381 w zw. z art. 13 § 2 kpc.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art.385 w zw. z art.397 § 2 kpc i art.13 § 2 kpc orzekł jak w sentencji.

Ubocznie należy zauważyć, że przedłożony przez wierzyciela jego pełny odpis z KRS z trudem poddaje się lekturze z uwagi na bardzo małą czcionkę druku. Dobrym obyczajem jest składanie wydruków dokumentów w stanie nadającym się do przeczytania bez przyrządów powiększających.

/-/M. Miczke/-/D. Silska/-/A. Kulczewska – Garcia